

TRANG THỜ

CỎ THƠM - THÁNG 3, 2020

GIAO THỪA NGÃU CẨM

Chất chồng thêm một tuổi tha phương

Mái tóc sưa lần trắng gió sương

Mừng Tết ai vui tìm lạc vị

Đón Xuân ta chạnh nhớ quê hương

Khói nhang bay quện dăng xa xót

Ánh nến lung linh gọi chán chường

Người ấy nơi xa mong vẫn thức

Giao thừa cách cảm ý xuyên vương

HY HOÀNG

Giao thừa Canh Tý 2020

GIÓ GIẬT MÂY VỀ NÚI CHƠ VƠ

Họa

Ngon gió nào nghinh khách viễn phương

Về đây tụ hội một chiều sương

Cánh chim bàng bạc trong mây tản

Ngon núi chông chênh giữa khói hương

Đá dựng Vọng Phu hoen mắt đợi

Cầu qua Ái Tử mỗi chân chường

Còn ai dệt lụa bên khung cửi

Hát khúc nghệ thường giọng vẫn vương.

Hạ Thái

Đầu năm Canh Tý, 2020

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Họa

Nửa đêm mơ cứ ngỡ đông phương

Thức dậy trời dày đặc tuyết sương

Trắng xóa cảnh đào nơi viễn xứ

Vàng hoe chậu cúc chôn tha hương

Nguyện cầu ơn phước không nao núng

Giữ vững niềm tin đỡ chán chường

Cung Chúc Tân Xuân người bến cũ

Ngút ngàn giọt nắng vẫn còn vương

PHAN KHÂM

MỘT SỚM XUÂN...

Họa

Một sớm Xuân về chôn viễn phương

Đường đi hoa cỏ lợt màu sương*

Lên đèn cũng hết đời phiêu bạt

Lẽo đẽo chi hoài mộng cổ hương!

Nắng xế băng khuâng sầu lại cảm

Mưa khuya rào rạt chán thêm chường

Hương quan xin gửi người muôn thuở

Theo gió bay về sợi vẫn vương...

quang hà

DẤU HOA

*Bao mùa mưa nắng hồn thơ lạc,
Trắng cả tay đời đẹp dấu hoa
Thăm thăm đường về quanh lối mộng
Tình như cuối buổi tuyết sương nhòa.*

*Đời như chiếc lá vàng theo tuổi,
Mà vẫn yêu đời vẫn thành thơ
Đợi dấu yêu về hiu hắt gọi
Tình như muôn thuở bóng trăng soi!*

*Bởi yêu dấu mãi thơ còn viết,
Trải cả tâm tư trải tấm lòng
Ai biết đời ai bờ cõi nhớ
Nghĩa ân nào một cửa hư không...*

*Cuộc đời sau trước đều hư ảo,
Tình có vui đây nắm mộ cay
Cuộc sống khác gì dăm món nợ
Mỉm cười thân thế tình cùng say!*

*Tim chút vô tư đời chẳng thấy,
Lòng người gió thổi áng mây trôi
Mơ mơ tỉnh tỉnh trong vô thức
Ý nghĩa nào chia lúc ngậm ngùi!*

Hoa Vãn
(Richmond, Va.)

EM VẪN LÀ EM

*Em vẫn là em của thiết tha,
Của tình anh một giấc mơ hoa
Thương yêu thơ viết câu nồng ấm
Của trái tim thơ nghĩa đậm đà.*

*Em vẫn là em của bốn mùa,
Trăng sao vàng vặc chút tình thơ
Câu nào viết cũng vuông tròn nghĩa
Nhưng vẫn mong manh vẫn đợi chờ...*

*Em vẫn là em của nhớ thương,
Của dòng tình mộng của vãn chương
Của mây của gió tình rong ruổi
Của những ưu tư bước cuối đường!*

*Em vẫn là em của ước mơ,
Của tình của nghĩa của hương thu
Của hoa năm tháng đầy xuân sắc
Của buổi bình minh sáng đẹp thừa.*

*Em vẫn là em khúc nhạc tình,
Cung đời đẹp phím chút duyên xanh
Anh đang viết nốt bài thơ nhớ
Đã bạc thời gian chiếc áo tình!*

*Em vẫn là em của dịu dàng,
Của lòng nhân ái của cao sang
Của thơ cùng nhạc qua vườn mộng
Đẹp ước mơ thầm giữa thế gian...*

*Em mãi là em của mộng thầm,
Đường về không thấy dấu trăm năm
Anh thơ Em nhạc tình phơi phơi
Tiếng hát nào xa để nhớ gần?*

*Em mãi là em của nắng hồng,
Của tình anh đợi của chờ mong
Bên này bên ấy câu thương cảm
Đời có em chia vãn ấm nồng!*

Hoa Vãn
(Richmond, Va.)

BÀI THƠ TÌNH THÁNG GIÊNG

*Tháng Giêng, hăm chín năm về trước
mới hẹn hò nhau ... kết nọ hồng ..
đời đẹp một màu hoa thược dược
Thơ hiền muôn lạch chảy về sông ..*

*Mùa Xuân năm ấy, buổi đầu tiên
ta nói yêu thương: mộng rất hiền
Hai mái đầu nghiêng trên gác nhỏ
muộn màng, kỳ ngộ cũng là duyên ..*

*Để trừ giải nghiệp, vẫn đưa nhau
đi lễ Chùa - không cứ ở đâu !
Lạy Phật, lỗi lầm xin sám hối,
Ngàn xưa, tội xóa đến ngàn sau ..*

*Thương Anh, chẳng muốn Mẹ Cha buồn
em cứ dùng dằng - tính đại khôn?
để một ngày nào giông bão nổi
mối tình non yếu, vội ai chôn!!*

*Chôn sâu không nở, chỉ vùi nông
Trên cỏ khô - thoi thóp nọ hồng..
Hăm chín năm rồi, lây lất sống
Ba mươi năm, biết có còn không?*

*Ba mươi năm, ít nữa, còn ta
vội tắt tình Chân đế, ngọc ngà ..
Kỷ niệm nọ hôn đầu thánh thiện
vẫn còn day dứt khách yêu hoa ..*

DƯƠNG HUỆ ANH - 7/01/1999

BÀI HỌA CỦA HÀ THƯỢNG NHÂN

*Ta đọc thơ người ta bỗng thấy
Làn môi ai thắm, má ai hồng .
Thời gian xóa hết. Ta còn lại
Còn ngẩn ngơ nhìn núi, nhớ sông!*

*Nhớ những ngày xưa những Giáng tiên,
Trong mơ tiếng võng mẹ ru hiền..
Mà ta, trên bước đường lưu lạc,
Còn mấy vần thơ, gửi chút duyên.*

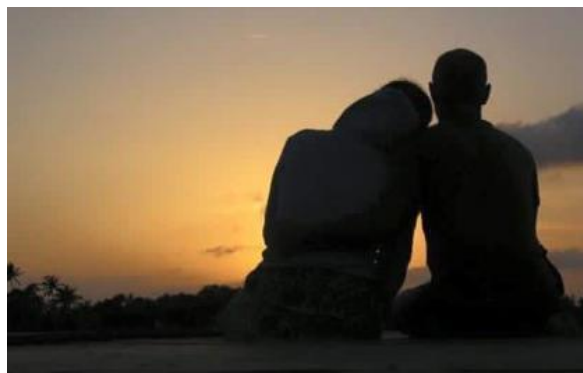
*Nếu mình chẳng biết tiếc thương nhau,
Những lá thơ tình có mất đâu ?
Những lúc kẻ trăng nhìn sóng nước,
Cái quên thua trước, nhớ ngày sau.*

*Ai quên ? ai nhớ ? những ai buồn ?
Cái đại ngơ đâu tưởng cái khôn!
Chìm nổi một phen, đôi ngả cách,
Sắt son sao lại nở đành chôn!*

*Lòng mình ai nở hỏi sâu nông?
Khi tái môi son, lạt má hồng.
Tóc bạc gặp nhau trên đất khách,
Rằng câu chung thủy có mà không!*

*Không có gì hơn có chúng ta
Có cành liễu biếc, ánh trăng ngà ..
Nọ hôn ngày cũ ngậy cơn mộng,
Chợt thấy chiều tàn lại nở hoa !!*

HÀ THƯỢNG NHÂN - 12/12/99

SINH NHỰT LẦN THỨ 97

*Tôi nâng cốc mừng Sinh Nhựt Tôi.
Sinh Nhựt hôm nay, chín bảy rồi (97)
Tuổi càng chông chất, càng thu ngắn
Đoạn đường còn lại của cuộc đời.*

*Bạc tiền, danh lợi không màng nữa
Chỉ mong ngày từ già trần dương
Thanh thản bước lên tàu Thiên cổ.
Không vào nhà Dưỡng lão, Dưỡng đường.*

*Còn một ước mơ mong hiện thực:
Quê nhà chấm dứt cảnh nhiều nương
Để ngày Tôi già từ trần thế
Được nằm vào lòng đất (của) quê hương.*

**Hoa Đô, ngày 10-3-2020
Trần Công/Lão Mã Sơn**

CHÚC THỌ BÁC TRẦN CÔNG

Kính gửi Thi Huỳnh Trần Công/Lão Mã Sơn

*Tuổi vàng chín bảy, phúc Trời thương,
Mừng Bác Trần Công, đức thọ trường!
Cuộc sống ân tình, tròn thế kỷ,
Thuyền đời từng trải, mảy trùng dương.
Công danh, phú quý, đà buông bỏ,
Bằng hữu, thi văn, mãi vẫn vương.
Sớm tối vẫn vui cùng nhật nguyệt,
An nhiên đại thụ giữa vô thường!*

Trần Quốc Bảo
Richmond, Virginia

Bài Thơ Phúc Đáp

CẢM TẠ THI HỮU TRẦN QUỐC BẢO

*Cám ơn (Trần) Thi Hữu có lòng thương,
Chúc cho Tiểu Đệ sống thọ trường
Chín bảy tuổi đời, gần thế kỷ
Lang thang đất khách, sống tha hương.
Công danh, sự nghiệp đành buông bỏ
Không còn chi nữa phải vẫn vương.
Ngày về cát bụi, hai tay trắng
Sắc sắc, không không, ấy lẽ thường.*

Trần Công/Lão Mã Sơn
Hoa Đô, 15-3-2020

TỪ ĐÂY

*Anh đứng đây trông về nơi em
qua một phía trời có mây và nắng
nắng trải rất mềm hàng cây đứng lặng
mây xoa lưng chừng anh ngẩn ngơ thêm*

*Anh đứng đây trông về nơi em
qua những lớp dày kềm gai tường đá
có những cảnh đời rất quen mà lạ
lập lại từng ngày sáng tối chiều trưa*

*Anh đứng nơi đây trông về phố xưa
cách một quãng đường vài trăm cây số
kỷ niệm ngày nào rất nhiều để nhớ
như nhớ thương em nhớ mấy cho vừa*

*Anh đứng hôm nay trông về hôm qua
vượt mấy thời gian xô về dĩ vãng
có một rừng thơ một trời sao sáng
em đưa xuân về mấy độ hương hoa*

*Anh đứng hôm nay trông về hôm qua
non nước lênh đênh phận người dẫu bề
thương quá từng đêm phòng khuê đơn lẻ
xin hẹn nhau ngày tàn cuộc phong ba*

*Anh đứng hôm nay trông về ngày mai
mộng ước mai sau mộng ước thật dài
hạnh phúc, quê hương, tình yêu, cuộc sống
còn đầy rất nhiều dự tính tương lai.*

SONG NHỊ

FROM THIS

I stand here and look at your residing place
Through a full-of-clouds-and-sunshine space.
Quiet are lines of trees and mild the sun spread;
Half-way clouds hang down and more moved I get.

I stand here and gaze upon the zone you abide
Over barbed wires and stony walls that divide.
Quite a lot of life sights very familiar but unusual
Occur every morning and evening repeatedly dual.

I stand here and observe our dear former abode
Some hundreds of kilometers hence apart a road.
Memories of those days are numerous to treasure
And countless to miss and love you to my pleasure.

I stand here today to look back on the ancient times
Reaching to bygone dates, rushing to old climes.
A universe of muse, a sky of starlight you did bring
Perfumes and flowers manifold the spirit of spring.

I stand here today to think of the past and hate
The vicissitudes as our country and people's fate.
What a pity lonely you are spending every night!
I promise to reunite with you when ends this plight.

I stand here today to look forward to tomorrow
Nurturing dreams about our future free from sorrow.
There are our Happiness, Motherland, Love, Life,
And for hereafter so many plans, so much to strive.

Translation by **THANH-THANH**

CHUYỆN BÉ THỤY ĐIỂN

Ở Tỉnh Gävle miền Trung Thụy Điển,
Mới xảy ra một câu chuyện xót xa (*)
Cặp vợ chồng kia, vì mối bất hòa,
Đành đoạn đem nhau ra Tòa ly dị.

Tòa phán quyết, luận cứ theo pháp lý:
Người vợ toàn quyền quản trị căn nhà,
Còn anh chồng, phải xách gói đi ra,
Với chiếc xe và đưa con gái nhỏ.

Chuyện thương tâm, khởi sự từ khi đó,
Đưa gái nhỏ, mới lên mười tuổi đầu,
Mang trái tim non nớt, thấm nỗi đau,
Vẫn tới trường mỗi ngày, nào ai biết!

Bé âm thầm, gương mặt buồn da diết!
Tan học, một mình, lủi thủi ra xe.
Bố bận đi làm, tối mịt mới về,
Để sẵn cho con, bánh mì, chai nước.

Con bé gan lì, không tưởng tượng được!
Chấp nhận cô đơn, thiếu thốn mọi bề,
Không chạy chơi, không áo nọ quần kia,
Thậm chí, thiếu cả nước nôi tắm rửa!

Bé vô lớp chẳng hé môi than thở,
Sống cực kỳ khổ sở sáu tháng trời.
Đến một hôm, bạn nó ngửi thấy hôi,
Liên hỏi bé: “Sao có mùi khó thở?”

Bé tủi thân, khóc oà lên nức nở,
Nghẹn ngào rằng: “Em sống trong xe hơi,
Đã rất lâu không được tắm nên hôi!”
Bạn nhỏ kia liền trình lên cô giáo.

Rồi câu chuyện lọt đến tai nhà báo,
Loan tin ra cả Thụy Điển khóc thương.
Hàng ngàn gia đình hảo tâm đến trường,
Xin bảo trợ Bé nạn nhân vắng mẹ.

Tuy chuyện buồn bởi gia đình cháu bé,
Nhưng Thị Trường đã xin lỗi toàn dân.
Hiệu trưởng Trường, nhận trách nhiệm một phần
Cùng Viên chức Xã hội, đều từ chức!

--o--

Tôi chợt khóc bởi lòng buồn ray rứt!
Không khóc vì bé Thụy Điển kể trên,
Mà khóc thương... vô số bé không tên
Ở Việt Nam, hiện vô cùng thê thảm!

Các em sống giữa đám người vô cảm,
Chỉ biết tiền, nhờ bán Nước, hại Dân!
Đảng cầm quyền là một lũ bất nhân
Nào biết đến những trẻ em đói khổ!

Trần Quốc Bảo
(Richmond, Virginia)

Hạt Bụi Vô Thường

*Ta đem thơ ra vườn gió
Thả thơ lên chín tầng không
Thơ bay, thơ không trụ xứ
Hương thơ tám hướng bênh bồng*

*Nguyện lòng xa rời ngũ trược
Kiếp đời, còn mất có không
Giữ gì! Theo ta vọng tưởng
Trăm luân mãi chốn bụi hồng*

*Thơ bay ra sông ra biển
Thơ vui cỏ nội hương đồng
Gió lành ngát hương thanh khiết
Thảnh thơi thơ vào hư không*

*Còn ta đứng trong vườn gió
Nhu nhiên Mây, Gió chuyển vòng
Giữa không gian vùng tịch tịnh
Sát na chợt ngộ Sắc, Không*

*Ta nhìn trời cao thăm thẳm
Ta nhớ biển rộng mênh mông
Một vòng, một vòng ảo giác
Nơi về, rồi cũng là Không*

*Thơ trải lòng ra sông biển
Thơ giữa đất trời mênh mông
Phải thơ như là hạt bụi
Hạt Bụi Vô Thường Sắc Không.*

Tuệ Nga
(Portland, Oregon)

Hạt Bụi Vô Thường

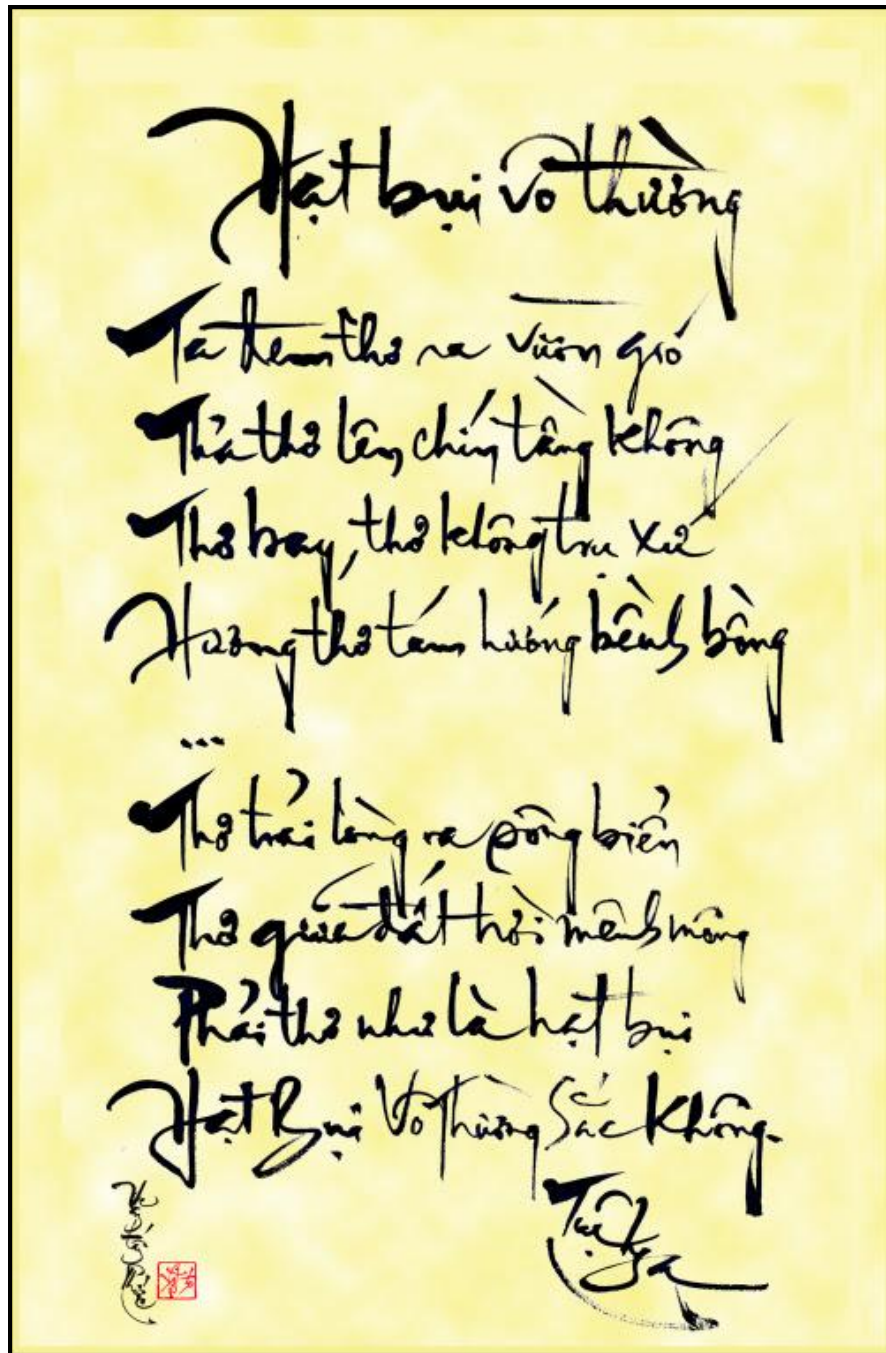
Thơ: Tuệ Nga
Nhạc: Nguyễn Tuấn

Nhịp vừa

The musical score is written on a single staff in treble clef with a key signature of one flat (B-flat) and a 3/4 time signature. The tempo is marked 'Nhịp vừa'. The lyrics are written below the notes, with some words in bold. The score consists of 14 lines of music, each with a corresponding line of lyrics. The lyrics describe a person taking a poem to the wind, letting it fly, and reflecting on the nature of poetry and the world.

Ta đem thơ ra vườn gió Thả thơ lên chín tầng
không Thơ bay bay, không trụ xứ Toả hương thơm tám hướng bành
bồng. Lòng nguyện sẽ ngũ trước rồi xa Kiếp đời này, còn mất có
không Giữ được gì! Vọng tưởng theo ta Trăm luân mãi chốn bụi
hồng. Thơ bay ra biển ra sông Thơ vui cỏ nội hương đồng
Gió lành thanh khiết ngát hương Thành thời thơ vào hư
không Còn ta đứng trong vườn gió Như nhiên Mây, Gió chuyển vòng Giữa không
gian vùng tịch tịnh Sát na chợt ngộ Sắc, Không. Ta nhìn
trời thăm thẳm cao Ta nhớ biển rộng mênh mông Một
vòng, một vòng ảo giác Nơi về, rồi cũng là không Thơ trải
lòng ra sông biển Thơ giữa trời, giữa đất mênh mông Phải
thơ như là hạt bụi Hạt Bụi Vô Thường Sắc Không? (15/1/2020)

Mời nghe: “Hạt Bụi Vô Thường” – Thơ: Tuệ Nga – Nhạc: Nguyễn Tuấn
<https://www.youtube.com/watch?v=ons1ry83bP8>

Tám Mười Bảy Ngẫu Cảm

Trời Phật ban ta tám bảy rồi,
Nhìn lui chưa thấy chín nôi xôi.
Công danh đo được vài gang tấc,
Sự nghiệp đong đầy một ống vôi.

Múa bút không qua đầu ngọn cỏ,
Đề thơ chẳng đáng một đồng tời.
Nguyện chừ mong được tâm an lạc,
Bè bạn thương cùng xứng họa thôi.

Liên Hoàn 1:

Bè bạn vui cùng xứng họa thôi,
Mơ chi phấn má với hương môi.
Sáng ra vườn trước hoa tươi ngắm,
Chiều dạo sân sau ghế gỗ ngồi.

Quá khứ cho qua heo hút mất,
Thời gian cứ để nhẹ nhàng trôi.
Sự đời lao gợn vào vô thức
Như một vì sao lặng đối ngôi.

Liên Hoàn 2:

Như một vì sao lặng đối ngôi,
Đêm đen còn lại chỉ mình tôi.
Liềm trăng mảnh dễ nghiêng mình đón,
Tinh tú lưa thưa ngược mặt mời.

Tiếng nhạc Thiên Đình vang réo rắt,
Cung đàn Nguyệt Điện tấu chơi vui.
Tưởng như Lưu Nguyễn Thiên Thai đảo
Rạo rức tâm tư... Tám Bảy rồi...!

Githéa Hoàng Hy

Sơ Xuân Canh Tý 2020 – San Jose.

CHÚC THỌ TÁM BẢY

Gửi Bạn Hoàng Hy

*Chúc bạn Hoàng Hy, vị lão làng,
Tuổi đời tám bảy, đặng an Khang.
Công danh một thoáng, như mây khói
Tình nghĩa trăm năm, tựa đá vàng.
Sông núi đáp đền, còn nặng nợ,
Thơ Văn xứng họa, vẫn đầy trang.
Mộng mơ Tiên Cảnh, hồn Lưu Nguyễn,
Hoàng Hạc vượn bay cánh nhíp nhàng...*

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

Kính họa:

*Mọi sự xem như đã lỡ làng,
Chỉ mong sáng tối được an Khang
Chí còn tiềm ẩn, tay rời rã,
Tâm cũng phong ba, trí võ vàng.
Mộng vẫn chưa vơi thời tráng kiện,
Mơ còn dày nặng chốn đài trang.
Cám ơn Thi Hữu Bảo Trần chúc
Hoàng Hạc khứ lai cánh nhẹ nhàng.*

Githéa Hoàng Hy

Santa Clara, California

Tám Mươi Bảy Ngẫu Cảm

Kính Hạ

Tình thơ lai láng... đâu còn tuổi

Hưng phé đi qua mấy lớp rồi

Nồi kê chưa chín hướng là xôi

Công danh sự nghiệp đen màu khói

Thế cuộc nhân tình bạc nước vôi

Gặp buổi sa cơ nào ở tề

Đương khi chức trọng chẳng ăn tời

Hai quê, một nửa đời luân lạc

Năm tháng xa dần ... mãi thế thôi !

Năm tháng xa dần... mãi thế thôi !

Nhiều khi rượu đắng quá tê môi

Đâu cần một chỗ chen chân đứng

Chẳng thiết đôi phen ghé chiếu ngồi

Bào ảnh lao thao đường nước chảy

Phù vân phiêu lãng một giòng trôi

Sự đời ai khỏi vòng vinh nhục

Tinh tú trên trời cũng hoáng ngôi

Tinh tú trên trời cũng hoáng ngôi

Thì xin mời bạn đến cùng tôi

Trà ngon một cử thơm lừng nhấp

Rượu quý vài chung sóng sánh mời

Ước nghĩa anh em càng khắng khít

Mong nguồn thi tứ chảy khôn vơi

Tình thơ lai láng... đâu còn tuổi

Kìa, tiếng Nàng Xuân gõ cửa rồi...

Quang Hà, March 2020

CRANKY OLD MAN

What do you see nurses? What do you see?
What are you thinking... when you're looking at me?
A cranky old man... not very wise,
Uncertain of habit... with faraway eyes?
Who dribbles his food... and makes no reply.
When you say in a loud voice... 'I do wish you'd try!'
Who seems not to notice... the things that you do.
And forever is losing... A sock or shoe?
Who, resisting or not... lets you do as you will,
With bathing and feeding... The long day to fill?
Is that what you're thinking? Is that what you see?
Then open your eyes, nurse... you're not looking at me.
I'll tell you who I am... As I sit here so still,
As I do at your bidding... as I eat at your will.
I'm a small child of Ten... with a father and mother,
Brothers and sisters... who love one another
A young boy of Sixteen... with wings on his feet
Dreaming that soon now... a lover he'll meet.
A groom soon at Twenty... my heart gives a leap.
Remembering, the vows... that I promised to keep.
At Twenty-Five, now... I have young of my own.
Who need me to guide... And a secure happy home.
A man of Thirty... My young now grown fast,
Bound to each other... With ties that should last.
At Forty, my young sons... have grown and are gone,
But my woman is beside me... to see I don't mourn.
At Fifty, once more,... Babies play 'round my knee,
Again, we know children... My loved one and me.
Dark days are upon me... My wife is now dead.
I look at the future... I shudder with dread.
For my young are all rearing... young of their own.
And I think of the years... And the love that I've known.
I'm now an old man... and nature is cruel.
It's jest to make old age... look like a fool.
The body, it crumbles... grace and vigour, depart.
There is now a stone... where I once had a heart.
But inside this old carcass. A young man still dwells,
And now and again... my battered heart swells
I remember the joys... I remember the pain.
And I'm loving and living... life over again.
I think of the years, all too few... gone too fast.
And accept the stark fact... that nothing can last.

So open your eyes, people... open and see.
Not a cranky old man .
Look closer... see... ME!!

Mak Filiser

ÔNG GIÀ LẮM CẨM

*Các cô y tá thấy chi?
Nhìn tôi có có nghĩ gì hay không?
Ông già lảm cẩm, lạ lùng,
Không còn minh mẫn, lừng kình, lời thối
Mắt nhìn lơ đãng xa xôi?
Ăn thời vung vãi, miệng thời lặng câm.
Khi cô lớn tiếng khuyển răn
“Ông ơi hãy cố uống ăn đàng hoàng!”
Dường như ông lão chẳng màng
Chẳng lưu tâm tới cô đang làm gì.
Ông luôn để thất lạc đi
Vớ còn một chiếc, giày thì lẻ đôi?
Khi ăn, khi tắm chao ôi
Suốt ngày ông cứ nự đời nào yên?
Phải chăng cô nghĩ như trên?
Qua hình ảnh đó cô nhìn thấy tôi?
Này, này cô y tá ơi!
Hãy giương to mắt nhìn tôi đây này
Rồi cô nhận biết tôi ngay
Khi tôi tĩnh lặng, nơi đây yên ngòi
Luôn làm theo ý cô thôi
Cả khi ăn uống theo lời cô khuyên.
*
Tôi Mười tuổi, mới lớn lên
Có cha có mẹ kề bên thăm tình
Anh chị em cùng vây quanh
Yêu thương trong mái gia đình bên nhau.
Khi tôi Mười Sáu tuổi đầu
Đôi chân bay nhảy, trước sau mơ màng
Mơ mình sớm gặp được nàng
Người yêu lý tưởng dịu dàng xinh tươi.
Làm chú rể tuổi Hai Mười
Nhịp tim thổn thức tứ thời khôn nguôi
Nhớ lời chung thủy thề bồi
Lòng mình tự hứa chung đời bền lâu.
Giờ Hai Mười Lăm tuổi đầu
Tôi sinh con, phải dạy sao nên người
Dựng xây mái ấm vui tươi*

Gia đình hạnh phúc, sống đời bình yên.
Tôi Ba Mươi tuổi già thêm
Thời con tôi đã trở nên trưởng thành
Sợi dây ràng buộc gia đình
Mãi luôn vững chắc kết tình dài lâu.
Khi tôi Bốn Chục tuổi đầu
Các con đều lớn, theo nhau đi rồi
Chỉ còn vợ quý cạnh tôi
Dù sao cũng chẳng khiến tôi muộn sầu.
Rồi Năm Mươi tuổi tới mau
Quanh chân tôi trẻ cùng nhau vui vầy
Này con, này cháu một bày
Tôi cùng thân quyến nơi đây kết đoàn.
*
Thế rồi tới những ngày buồn
Vợ tôi nay đã cõi trần là xa.
Nhìn tương lai thấy nhạt nhòa
Lòng tôi rung động thật là hoảng kinh
Vì con tôi khi trưởng thành
Phải lo nuôi nấng gia đình riêng tôi
Mặc tôi lẻ bóng đơn côi
Nhớ năm tháng cũ, nhớ người thương yêu.
Giờ tôi già lão đi nhiều
Hoá công tàn bạo, tiêu điều ra tay
Bầy trò biến đổi già này

Thành như một kẻ đêm ngày khùng điên.
Tám thân tàn tạ mãi thêm
Còn đâu sinh lực, nét duyên hết rồi
Trái tim nồng ấm một thời
Giờ đây chai đá nhìn đời buồn thay.
Nhưng trong thân xác già này
Một trai trẻ vẫn nương đây ẩn tàng
Cõi lòng nay lại dâng tràn
Con tim trời dậy nhịp nhàng xiết bao.
Nhớ niềm vui một thuở nào
Nhớ luôn những nỗi khổ đau đủ điều
Và tôi đang sống, đang yêu
Cuộc đời như chợt mỹ miều hồi sinh
Nghĩ về năm tháng đời mình
Thấy sao quá ít lại đành trôi mau
Nhận chân thực tế từ lâu
Vô thường sự vật có đâu mãi còn.
Mọi người hãy mở mắt luôn
Để nhìn cho thấu, để còn thấy ra.
Tôi đâu lắm cảm tuổi già
Tôi gần... nhìn kỹ để mà thấy... TÔI!

Tâm Minh Ngô Tăng Giao
(chuyên dịch)